HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמרי הכא לפיב והנותרת קרא יפירא. דכתיב ביה והנותרת תרי זימני והנותרת ממנה[ט] והנותרת מן המנחה[י] דשנה עליו בעבר פרט לשחסרה דמשמע והנותרת ולא הנותרת מן הנותרת דהשייריס הן מותר הקומץ ולא שחסרו השייריס דהוו שירי שייריס אבל הכא לא כתיב אלא והנשאר לחוד דמשמע שאם נשאר מן הדם ימלה ואם לא נשאר אינו מעכב והא דכתיב תרי מיעוטי במנחה והנותרת ומסלתה חד למלוה וחד לעכב: **קפני מיהם ומילה יב דמה.** אלמא דמילוי נמי מעכב בחטאת העוף הואיל ומלי מפגל בו כמו בהאמה: **לדדין קפני.** דשמלקן משמע אתרוייהו אחטאת העוף ואעולת העוף ומילה יג דמה לא קאי אלא אעולת העוף דלית ביה בהאמה אלא מיעוי אבל חטאת העוף דאיכא בהאמה לא דאיכא בהאמה אלא מיעוי אבל חטאת העוף לא מצי מעכבי: **ואם נשאר בדם.** דמשמע דשייריס לא מעכבין: **והא תנא דבי ר' ישמעאל הפם.** בפרק איזהו מקומן (זבחים דף נב.): **שייריס מעכבין.** דפלוגתא דר' ישמעאל ורבי עקיבא היא דרבי ישמעאל אמר מעכבין ורבי עקיבא אמר אין מעכבין ואמר רב פפא התם דכולי עלמא שייריס דעלמא לא מעכבין והכא בשיני חטאת העוף דהיינו מילוי איכא ביניייהו רבי ישמעאל סבר מעכב ר"ע סבר אינו מעכב וקשיא דרבי ישמעאל דר' ישמעאל: **תני תנאי אליבא דר' ישמעאל.** והאי תנא דהכא דתני שאם נשאר סבר אליבא דר' ישמעאל דמילוי אינו מעכב: **מתני' מילה דמה חייבין עליה משום פיגול.** דמילוי עולת העוף יד במקום זריקה דבהמה וזאתה לחטאת העוף דלא כתיב (א) אלא ומלק דמו (ויקרא ה) והאוה מילוי קבע לה בפיגול אם חישב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מתריהו בפיגול וחייבין עליה כרת והיינו דמה יש בו נותר וטמא: **ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן.** דכולה כליל ואין בה היתר לכהנים לעולם מועלין בה עד שתיטרף כולה יז ותבטל מאפרה תרומת הדשן דכתיב והריס את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו) ושוב כיון שנעשית מלוחו אין מועלין בו: **פרים הנשרפין ושעירים הנשרפים.** הן קדשי קדשים ואין בהן (ז) היתר לכהנים וזאתה (זריקת) דמן קובבן לפיגול אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו היתר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן עד שתצא לבית הדשן במקום שריפתן: **עד שיוסך הנסך יז]** . עד שיתעכל הנסך שנעשה אפר דהיינו מלוחן: **דעולה.** וכל הני דמתני' בקדשי קדשים מיירי: **ואין מועלין בעורה.** דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה (ויקרא ז): **ומועלין בנסך עד שתצא לבית הדשן.** הוא: **חטאת ואשם וכו' ואין מועלין בנסך.** דכיון דמזרק הדם הותר הנסך לכהנים דקדשי קדשים הוא: **אבל מועלין באימוריו.** עד שיתעכלו במזבח וילא האפר לבית הדשן דנעשית מלוחו: **שני הלחם מועלין בהן משהוקדשו.** בפה: **קרמו בתנור.** דהיינו תחילה מ) עשייתן והוא קרומא חשיב להכשיר יז] ונפסל בטבול יום וכו' כמו שחיטה דקדשי קדשים והכא ליכא בלינה משום דשתי הלחם אין נאכלין לא פחות (ג) משנים ולא יותר על שלחן יח): **ונשחטו עליהן הזבח.** דכתיב (ויקרא כג) והקריבתם על הלחם ואומרינן (מנחות דף סב.) על בסמוך וכיון דקרמו מיקרי לחם: **חייבין עליהן.** על שני הלחם משום פגול אם חישב בשעת שחיטה לאכול הלחם חוץ לזמנו משום דכבשים מפגלין את הלחם: **ואין בהן מעילה.** דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מלוחו: **לחם הפנים מועלין בהן משהוקדשו.** בפה: **קרמו בתנור וכו'.** כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יח) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ג) לשמונה לתשעה לעשרה (ז): **ונלבדר פירורו על גבי השלחן.** וכל זמן שלא קרם אינו קרוי לחם: **קרבו הבזיכין.** דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קובעת בפגול ובנותר ובטמא ה"ג קבעה הקטרת הבזיכין הלחם הפנים בכל הני: **ואין בו מעילה.** שהרי יש בו שעת היתר לכהנים: **המנחות מועלין בהן משהוקדשו.** בפה: **אבל מועלין באימוריו.** עד שיתעכלו במזבח דהיינו דכתיב אימוריו מקום שנותנין שם תרומת הדשן והנשאר על גבי המזבח היה נובר את האפר לגד אחד של מזבח ביחד ועושהו עגול כמין תפוח וגבוה כמין כובע ואמרינן התם פעמים שיש עליו שלש מאות כור ואחר כך היה פושט את בגדיו ולובש בגדים הפחותין מהן כדתנא דבי רבי ישמעאל (יומא דף סג.): בגדים שבשל בהן קדרה לרבו אל יאמוז בהן כוס לרבו והיה מוליא מחוץ למחנה לבית הדשן ומההוא קאמר הנהנה מאפר תפוח: **מולי עלמא לא פליגי דמועלין בהן.** שהרי עדיין לא נעשית מלוחו: **רבי יוחנן סבר.** כיון דהאי הוצאת אפר התפוח לריך בגדי כהונה ולבש בגדים אחרים (ויקרא ו) היינו בגדי כהונה אלא שפחותין מן הראשונים בקדושתיה קאי ומועלין בו: **הנן מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן.** משמע שאף על פי שנתרמה תרומת הדשן מועלין בה: **עד שתפרה.** היינו עד הרמת תרומת הדשן אבל אחר שתרם תרומת הדשן אותו הנשאר הוא רשוי ועומד להוצאת הדשן ושוב אין בו מעילה והיינו כרב: וכולן

ט) [מנחות סז.], י) פ"א ל"ג, יא) [זבחים סד: ד], יב) [שם נב.], יג) [פ"ל עליהן, ו] שם לה: קד:, יד) כ"ש ל"ג אבל אתמוס לעגל גרסי בגליון, טו) [שבועות יא.], טז) [ויקרא ו], יז) [ויקרא ב], יח) [ויקרא ו], יט) איתר לכהנים הם"ל ואת"כ ד"ה כוחה דמן דהוצאת דמן ר'. ל"ק, כא) כ"א אפייתן וכו' ל"ק תקונן והכוון כו'. ל"ק, כב) [ל"ל בפרק קדשי קדשים חטאת העוף שמלק], כג) וחטאת ל"ק,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מילה וכו' דלא כתיב בעולת עוף אלא ומלק: (ב) ד"ה קמנו וכו' לא פחות משני ימים ולא יומר: (ג) ד"ה קמנו בתנור וכו' לחם הפנים נאכל לתשעה לעשרה לאחד עשר הס"ד ותיבת לשמונה נמחק:

גליון הש"ס

גמ' בין דכתיב ולבש. לכאורה ל"ל דכתיב ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים דזה קאי על הוצאת הדשן אבל הקיבל ולבש הכהן מידי בתרומת הדשן וע' תתפו' מעיל שמואל בלקוטיו אות ס':

מוסף רש"י

הוכשרו ליפסל. נתקנו לקבוס פסולין הללו, בטבול יום ובמחוסר כפורים. אם נגעו בהן (זבחים לה:). עד שיתיך הבשר. גרסינן, וז"ג משיתך, דא"כ הוה ליה דבר שנעשית מלוחו ואין מועלין בו, אבל עד שיתיך דאמרי אית בהו אורך עצומת נצוח קרי בתרומת הדשן (שם) דבל זמן שלא נעשית מלוחו מועלין בהן (שם קד:). המנחות. מנחת יחיד, מועלין בהן משהוקדשו. דקדושת דמיס בא מעילה היא (שבועות יא.). קדשו בכלי. הבא לעזרה ומתנה בכלי שרת, הוכשרו. נגמרה קדושתה, ליפסל בטבול יום. וכל לשון הכשר לשון תיקון, שמתקנו ומזמינו לכך (שם).

רבינו גרשום

מיצוי: הכי נמי שאם ניתותר. כשקמץ את המנחה הכי נמי שאם ניתותר שפיר ואי לא לית לן בה. והתניא למימר מסורת ומשמן מאי מסלתה ומשמנה שיהא כל סולתה ושמנה שלם ואפילו שירים: פרש לשחסר סולתה. ואפילו דשירים אלמא דחיסור שירים מעכב הכא נמי והנשאר בדם דמיצוי נמי מעכב. לא דמי התם גבי מנחה כתיב והנותרת קרא יתיה דכתיב ביה והנותרת תרי זמני שנה הכתוב בהו לעכב פרט לשחסר: הכא כתיב והנשאר. לחודה משמע שאם נשאר קתני מידה ומיצה דמן מכלל דמשמע דמיצוי מעכב נמי בחטאת העוף הואיל ומצי מפגל בו במיצוי: לצדדין קתני. שמלקה משמע אתרוייהו אחטאת העוף ואעולת העוף ומיצה לא קתני אלא בעולת העוף דלית בה אלא מצוי אבל בחטאת העוף לא מצי מפגל במיצוי ולא מעכב: והא תני דבי ר' ישמעאל הפם. בפרק איזהו מקומן של זבחים: שירים מעכבין. דהכי קאמר התם שירים מעכבין איכא בינייהו ר' ישמעאל סבר מעכבין ואמר רב פפא התם דכולי עלמא שירים לא מעכבין והכא בשיני חטאת העוף מעכב איכא בינייהו. מר סבר רבי ישמעאל מעכב. ומר סבר ר' עקיבא אינו מעכב וקשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל: תני תנאי אליבא דרבי ישמעאל. האי תנא דהכא סבר אליבא דרבי ישמעאל דמיצוי לא מעכב דאמר שאם נשאר יצאה: מיצה דמה חייב עליה משום פיגול. דמיצוי דעולת העוף קאי במקום זריקה דבהמה והוהאה דחטאת העוף דלא כתיב בה אלא ונמצאה דמה וההוא מיצוי קבע לה בפיגול אם חישב עלה במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מיצה דמה קרבו מתיריו דפיגול ומילה דמה לא קאי אלא אעולת העוף דלית בה בהאמה אלא מיעוי אבל חטאת העוף דאיכא בהאמה אלא מיעוי לא מעכבין דכולי עלמא שייריס דעלמא לא מעכבין והכא בשיני חטאת העוף דהיינו מילוי איכא ביניייהו רבי ישמעאל סבר מעכב ר"ע סבר אינו מעכב וקשיא דרבי ישמעאל דר' ישמעאל: תני תנאי אליבא דר' ישמעאל. והאי תנא דהכא דתני שאם נשאר סבר אליבא דר' ישמעאל דמילוי אינו מעכב: מתני' מילה דמה חייבין עליה משום פיגול. דמילוי עולת העוף יד במקום זריקה דבהמה וזאתה לחטאת העוף דלא כתיב (א) אלא ומלק דמו (ויקרא ה) והאוה מילוי קבע לה בפיגול אם חישב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מתיריו בפיגול וחייבין עליה כרת והיינו דמה יש בו נותר וטמא: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכולה כליל ואין בה היתר לכהנים לעולם מועלין בה עד שתיטרף כולה יז ותבטל מאפרה תרומת הדשן דכתיב והריס את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו) ושוב כיון שנעשית מלוחו אין מועלין בו: פרים הנשרפין ושעירים הנשרפים. הן קדשי קדשים ואין בהן (ז) היתר לכהנים וזאתה (זריקת) דמן קובבן לפיגול אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו היתר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן עד שתצא לבית הדשן במקום שריפתן: עד שיוסך הנסך יז] . עד שיתעכל הנסך שנעשה אפר דהיינו מלוחן: דעולה. וכל הני דמתני' בקדשי קדשים מיירי: ואין מועלין בעורה. דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה (ויקרא ז): ומועלין בנסך עד שתצא לבית הדשן. הוא: חטאת ואשם וכו' ואין מועלין בנסך. דכיון דמזרק הדם הותר הנסך לכהנים דקדשי קדשים הוא: אבל מועלין באימוריו. עד שיתעכלו במזבח וילא האפר לבית הדשן דנעשית מלוחו. בפה: קרמו בתנור. דהיינו תחילה מ) עשייתן והוא קרומא חשיב להכשיר יז] ונפסל בטבול יום וכו' כמו שחיטה דקדשי קדשים והכא ליכא בלינה משום דשתי הלחם אין נאכלין לא פחות (ג) משנים ולא יותר על שלחן יח): ונשחטו עליהן הזבח. דכתיב (ויקרא כג) והקריבתם על הלחם ואומרינן (מנחות דף סב.) על בסמוך וכיון דקרמו מיקרי לחם: חייבין עליהן. על שני הלחם משום פגול אם חישב בשעת שחיטה לאכול הלחם חוץ לזמנו משום דכבשים מפגלין את הלחם: ואין בהן מעילה. דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מלוחו: לחם הפנים מועלין בהן משהוקדשו. בפה: קרמו בתנור וכו'. כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יח) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ג) לשמונה לתשעה לעשרה (ז): ונלבדר פירורו על גבי השלחן. וכל זמן שלא קרם אינו קרוי לחם: קרבו הבזיכין. דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קובעת בפגול ובנותר ובטמא ה"ג קבעה הקטרת הבזיכין הלחם הפנים בכל הני: ואין בו מעילה. שהרי יש בו שעת היתר לכהנים: המנחות מועלין בהן משהוקדשו. בפה: אבל מועלין באימוריו. עד שיתעכלו במזבח וילא האפר לבית הדשן דנעשית מלוחו: קרמו בתנור וכו'. כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יח) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ג) לשמונה לתשעה לעשרה (ז): ונלבדר פירורו על גבי השלחן. וכל זמן שלא קרם אינו קרוי לחם: קרבו הבזיכין. דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קובעת בפגול ובנותר ובטמא ה"ג קבעה הקטרת הבזיכין הלחם הפנים בכל הני: ואין בו מעילה. דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מלוחו: ולחם הפנים. נמי בהחלה ספר דלא כתב ביה ובלינה היינו טעמא שהרי נאכל משבת ועד שבת והיכא דכתב ובלינה קסבר אם לן לאחר זמן נפסלין: והוכשר. נמי להיסדר על גבי השולחן: קרבו הבזיכין. היינו מכשיריו: ואין בו מעילה. שהותר לכהנים ונעשת

לצדדין קתני. פירוש מלק קאי אתרוייהו אבל מילה לא קאי אלא אעולת העוף ואם תאמר אמאי לא מייתי מריש דהך דמנן התם בפרק (זבחים דף סד:) קדשי קדשים שמלק שמילה דמה לשמה ולא לשמה פסול י"ל דמהיא לא הוא קאי אלא והנשאר לחוד ממתני' דקתני מילה ורב תני הוה כמו כן נמי מימא התם דמאי מילה הוה אבל בהך דמייתי הכא לא מצי למימר הכי דהא קתני ואחד עולת העוף דלא שייכא בה הזאה ועל כרחך מילה דוקא: **ואמר רב פפא מיצוי חטאת העוף.**

בפ' איזהו מקומן (זבחים דף נב.) גבי פלוגתא דר' ישמעאל ור' עקיבא ותקמר דשייריס מעכבין [ט] דחטאת העוף קאי: וכולן

---

[1] מסלתה ומשמנה על כל לבונתה [2] ולבש הכהן מדו בד וגו' כיון דצריך [3] לבגדי כהונה בקדושתיה קאי תנן מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן קשיא לרב אמר לך רב [4] עד שתראה לבית הדשן מיתיבי

---

[1] מסלתה ומשמנה על כל לבונתה אמרי התם כתיב והנותרת קרא יתירא [2] כתיב מתיב אבוה דשמואל [3] (ור' אבין) לרב הונא [4] אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף דשמלקן ומיצה דמן חוץ למקומן פסול ואין בו כרת חוץ לזמנן פיגול וחייבין עליו כרת קתני מיהת מיצה דמן הוא מותיב לה והוא מפרק לה לצדדין קתני גופא תנא דבי רבי ישמעאל שאם נשאר בדם והא תנא דבי רבי ישמעאל התם שיריים מעכבין [5] ואמר רב פפא מיצוי חטאת העוף איכא בינייהו תרי תנאי [6] ואליבא דרבי ישמעאל: **מתני'** עולת העוף מועלין בה [7] משהוקדשה נמלקה [8] הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים [9] ובלינה [10] מיצה דמה חייבין [11] עליו משום פיגול נותר וטמא [12] ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן [13] פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים [14] מועלין בהן משהוקדשו נשחטו [15] הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים [16] ובלינה הוזה דמן [17] חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא [18] ומועלין בהן בבית הדשן עד [19] שיתיך הבשר [20] העולה מועלין בה משהוקדשה נשחטה הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה משנזרק דמה חייבין עליה משום פיגול נותר וטמא [21] ואין מועלין [22] בעורות [23] אבל מועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן חטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור [24] מועלין בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה נזרק דמן חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא [25] אין מועלין בבשר אבל מועלין באימוריהן עד שיצאו לבית הדשן שתי הלחם [26] מועלין בהן משהוקדשו [27] קרמו בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים [28] (ובלינה) [29] ולישחוט עליהן את הזבח נזרק דמן של כבשים [30] חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא [31] ואין בהן מעילה לחם הפנים [32] מועלין בו [33] משהוקדשה [34] קרם בתנור הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ולהסדר על גבי השולחן קרבו הבזיכין [35] חייבין [36] עליו משום פיגול נותר וטמא [37] ואין בו מעילה [38] המנחות [39] מועלין בהן משהוקדשו קדשו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה קרב הקומץ [40] חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא [41] ואין מועלין בשירים אבל [42] מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן: **גמ'** איתמר [43] הנהנה מאפר תפוח שעל גבי המזבח רב אמר אין מועלין בו ורבי יוחנן אמר [44] מועלין בו לפני תרומת הדשן כולי עלמא לא פליגי דמועלין בו כי פליגי לאחר תרומת הדשן רב אמר אין מועלין בו הרי נעשה מצותו ור' יוחנן אמר [45] כיון דכתיב [46] ולבש הכהן מדו בד וגו' כיון דצריך [47] לבגדי כהונה בקדושתיה קאי תנן מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן קשיא לרב אמר לך רב [48] עד שתראה לבית הדשן מיתיבי

---

[1] מסלתה ומשמנה אמרי התם דכתיב והנותרת מן המנחה [2] דשנה עליו בעבר פרט לשחסרה דמשמע והנותרת ולא הנותרת מן הנותרת דהשייריס הן מותר הקומץ ולא שחסרו השייריס דהוו שירי שייריס אבל הכא לא כתיב אלא והנשאר לחוד דמשמע שאם נשאר מן הדם ימלה ואם לא נשאר אינו מעכב והא דכתיב תרי מיעוטי במנחה והנותרת ומסלתה חד למלוה וחד לעכב: **קפני מיהם ומילה יב דמה.** אלמא דמילוי נמי מעכב בחטאת העוף הואיל ומלי מפגל בו כמו בהאמה: **לדדין קפני.** דשמלקן משמע אתרוייהו אחטאת העוף ואעולת העוף ומילה יג דמה לא קאי אלא אעולת העוף דלית ביה בהאמה אלא מיעוי אבל חטאת העוף דאיכא בהאמה אלא מיעוי לא מעכבין דכולי עלמא שייריס דעלמא לא מעכבין והכא בשיני חטאת העוף דהיינו מילוי איכא ביניייהו רבי ישמעאל סבר מעכב ר"ע סבר אינו מעכב וקשיא דרבי ישמעאל דר' ישמעאל: **תני תנאי אליבא דר' ישמעאל.** והאי תנא דהכא דתני שאם נשאר סבר אליבא דר' ישמעאל דמילוי אינו מעכב: **מתני' מילה דמה חייבין עליה משום פיגול.** דמילוי עולת העוף יד במקום זריקה דבהמה וזאתה לחטאת העוף דלא כתיב (א) אלא ומלק דמו (ויקרא ה) והאוה מילוי קבע לה בפיגול אם חישב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מתיריו בפיגול וחייבין עליה כרת והיינו דמה יש בו נותר וטמא: **ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן.** דכולה כליל ואין בה היתר לכהנים לעולם מועלין בה עד שתיטרף כולה יז ותבטל מאפרה תרומת הדשן דכתיב והריס את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו) ושוב כיון שנעשית מלוחו אין מועלין בו: **פרים הנשרפין ושעירים הנשרפים.** הן קדשי קדשים ואין בהן (ז) היתר לכהנים וזאתה (זריקת) דמן קובבן לפיגול אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו היתר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן עד שתצא לבית הדשן במקום שריפתן: **עד שיוסך הנסך יז]** . עד שיתעכל הנסך שנעשה אפר דהיינו מלוחן: **דעולה.** וכל הני דמתני' בקדשי קדשים מיירי: **ואין מועלין בעורה.** דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה (ויקרא ז): **ומועלין בנסך עד שתצא לבית הדשן.** הוא: **חטאת ואשם וכו' ואין מועלין בנסך.** דכיון דמזרק הדם הותר הנסך לכהנים דקדשי קדשים הוא: **אבל מועלין באימוריו.** עד שיתעכלו במזבח וילא האפר לבית הדשן דנעשית מלוחו. בפה: **קרמו בתנור.** דהיינו תחילה מ) עשייתן והוא קרומא חשיב להכשיר יז] ונפסל בטבול יום וכו' כמו שחיטה דקדשי קדשים והכא ליכא בלינה משום דשתי הלחם נאכלין לא פחות (ג) משנים ולא יותר על שלחן יח): **ונשחטו עליהן הזבח.** דכתיב (ויקרא כג) והקריבתם על הלחם ואומרינן (מנחות דף סב.) על בסמוך וכיון דקרמו מיקרי לחם: **חייבין עליהן.** על שני הלחם משום פגול אם חישב בשעת שחיטה לאכול הלחם חוץ לזמנו משום דכבשים מפגלין את הלחם: **ואין בהן מעילה.** דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מלוחו: **לחם הפנים מועלין בהן משהוקדשו.** בפה: **קרמו בתנור וכו'.** כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יח) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ג) לשמונה לתשעה לעשרה (ז): **ונלבדר פירורו על גבי השלחן.** וכל זמן שלא קרם אינו קרוי לחם: **קרבו הבזיכין.** דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קובעת בפגול ובנותר ובטמא ה"ג קבעה הקטרת הבזיכין הלחם הפנים בכל הני: **ואין בו מעילה.** שהרי יש בו שעת היתר לכהנים: **המנחות מועלין בהן משהוקדשו.** בפה: **אבל מועלין באימוריו.** עד שיתעכלו במזבח וילא האפר לבית הדשן דנעשית מלוחו: **קרמו בתנור וכו'.** כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יח) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ג) לשמונה לתשעה לעשרה (ז): **ונלבדר פירורו על גבי השלחן.** וכל זמן שלא קרם אינו קרוי לחם: **קרבו הבזיכין.** דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קובעת בפגול ובנותר ובטמא ה"ג קבעה הקטרת הבזיכין הלחם הפנים בכל הני: **ואין בו מעילה.** דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מלוחו: ולחם הפנים. נמי בהחלה ספר דלא כתב ביה ובלינה היינו טעמא שהרי נאכל משבת ועד שבת והיכא דכתב ובלינה קסבר אם לן לאחר זמן נפסלין: והוכשר. נמי להיסדר על גבי השולחן: קרבו הבזיכין. היינו מכשיריו: ואין בו מעילה. שהותר לכהנים ונעשת

---

[5] משהוקדשו קרמו בתנור הוכשרו ליפסל: [6] חייבין עליהן משום אות ו' נמחק ואין בהן מעילה אות ו' נמחק המנחות מועלין בהן משהוקדשו בפה קדשו בכלי היינו כלי ראשון שהיא ביסא הוכשרו ליפסל כו' ל"ג וביצאה דכלי לא מקדש ליפסל ביוצא עד לאחר קמיצה היינו עבודה קמייתא כדמפרש במנחות וא"מ א"כ מנחת נסכים ומנחת כהנים דלית בהו קמיצה ה"נ דלא מיפסלו ביוצא וכ"מ ה"נ א"כ לא לישתמיט תנא דאשמועינן בשום דוכתא וי"ל דודאי במנחת נסכים ומנחת כהנים כלי לבד מקדשם ליפסל ביוצא כמו קמיצה בשאר מנחות וכן קאמר הכא דגבי שאר מנחות אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא עד לאחר שיקרב הקומץ כדקאמר הכא ובגבי מנחת נסכים ומנחת כהנים אמרינן מיד בסמוך קדשו בכלי הוי כשאר מנחות לקמיצה ובמנחות הארכתי. תוס' מהר"פ ז"ל: [7] הנהנה מאפר תפוח. גל גדול מאפר המערכה שמסלקין לאמצע המזבח לצד [אחד] כדי לסדר המערכה וכמה פעמים שהיה עליו ת"ק כור ומשם היו תורמין כל יום מלא מחתה והיה מניח אצל המזבח קדמה כדמפרש בזבחים והשאר היה צריך להוציא לבית הדשן: לפני תרומת הדשן כ"ע לא פליגי דמועלין דאכתי לא נעשית מצותו שעדיין צריך להרים הדשן: כי פליגי לאחר תרומת הדשן. וקודם שעשו שום עבודה והקטרה מאותו יום דאל"כ הוי לפני תרומת הדשן מן אותו יום: רב אמר אין מועלין בו: שהרי נעשית מצותו שנתרם הדשן ואפילו ס"ל לרב בהא כר' יוחנן דקאמר בפ"ב דיומא דבעי בהוצאת הדשן ד' בגדים ובעי כהן כשר לרבנן דהתם מ"מ פליג עליה גבי מעילה כיון דאין להוצאת הדשן זמן קבוע אינה עבודה שימעלו בה: ורבי יוחנן סבר כיון דצריך בגדי כהונה בקדושתיה קיימא ואפילו לר"ל דאמר במס' יומא דסגי בב' בגדי כהונה מ"מ מצי שפיר סבר כר' יוחנן דהכא דאמר מועלין ואפילו לרבי אלעזר דמכשיר [בעל מום] בהוצאת הדשן יכול (ליהנות) [לסבור כותיה] משום דכיון דצריך בגדי כהונה מצוה היא וא"כ דבר שלא נעשה מצותו היא דאינו מועלין בו: עד שתצא לבית הדשן. פי' וקשיא לרב דלרב אין מועלין בו אלא עד שעת הרמה: אימא עד (שתצא) [שתראה] לבית הדשן והיינו שעת הרמה דמאחר תרומת הדשן [אין מועלין באפר] הדשן כל זה חסר מן התוס' שבדפוס: [8] כיון דצריך בגדי כהונה דכתיב ולבש הכהן מדו בד וגו' בקדושתיה: [9] רב אימא עד: [10] ומיצה דמן אלמא אות ה' נמחק: [11] ומיצה לא תיבת דמה נמחק: [12] העוף קאי במקום: [13] כולה וינטל אות ת' נמחק: [14] הכשר. גליון כיון דשריפה קיימי לא נעשית מצותן עד שיותך הבשר. הר"א ז"ל: [15] להכשיר ליפסל לבטול אות ת' נ' נמחק: [16] שלשה. גליון כתב הר"א ז"ל אם יש ספרים שכתוב בלינה קסבר לאחר זמן אכילתו נפסלים בלינה: [17] בלינה. גליון ובספרים שכתוב בהן קסברי אם [לן] לאחר זמן נפסלין. הר"א ז"ל: [18] לעשרה לאחד עשר: וליסדר. לסדרן על:

---

[19] חייבין עליהן משום אות ו' נמחק ואין בהן מעילה אות ו' נמחק המנחות מועלין בהן משהוקדשו בפה קדשו בכלי היינו כלי ראשון שהיא ביסא הוכשרו ליפסל כו' ל"ג וביצאה דכלי לא מקדש ליפסל ביוצא עד לאחר קמיצה היינו עבודה קמייתא כדמפרש במנחות וא"מ א"כ מנחת נסכים ומנחת כהנים דלית בהו קמיצה ה"נ דלא מיפסלו ביוצא וכ"מ ה"נ א"כ לא לישתמיט תנא דאשמועינן בשום דוכתא וי"ל דודאי במנחת נסכים ומנחת כהנים כלי לבד מקדשם ליפסל ביוצא כמו קמיצה בשאר מנחות וכן קאמר הכא דגבי שאר מנחות אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא עד לאחר שיקרב הקומץ כדקאמר הכא ובגבי מנחת נסכים ומנחת כהנים אמרינן מיד בסמוך קדשו בכלי הוי כשאר מנחות לקמיצה ובמנחות הארכתי. תוס' מהר"פ ז"ל: [20] הנהנה מאפר תפוח. גל גדול מאפר המערכה שמסלקין לאמצע המזבח לצד [אחד] כדי לסדר המערכה וכמה פעמים שהיה עליו ת"ק כור ומשם היו תורמין כל יום מלא מחתה והיה מניח אצל המזבח קדמה כדמפרש בזבחים והשאר היה צריך להוציא לבית הדשן: לפני תרומת הדשן כ"ע לא פליגי דמועלין דאכתי לא נעשית מצותו שעדיין צריך להרים הדשן: כי פליגי לאחר תרומת הדשן. וקודם שעשו שום עבודה והקטרה מאותו יום דאל"כ הוי לפני תרומת הדשן מן אותו יום: רב אמר אין מועלין בו: שהרי נעשית מצותו שנתרם הדשן ואפילו ס"ל לרב בהא כר' יוחנן דקאמר בפ"ב דיומא דבעי בהוצאת הדשן ד' בגדים ובעי כהן כשר לרבנן דהתם מ"מ פליג עליה גבי מעילה כיון דאין להוצאת הדשן זמן קבוע אינה עבודה שימעלו בה: ורבי יוחנן סבר כיון דצריך בגדי כהונה בקדושתיה קיימא ואפילו לר"ל דאמר במס' יומא דסגי בב' בגדי כהונה מ"מ מצי שפיר סבר כר' יוחנן דהכא דאמר מועלין ואפילו לרבי אלעזר דמכשיר [בעל מום] בהוצאת הדשן יכול (ליהנות) [לסבור כותיה] משום דכיון דצריך בגדי כהונה מצוה היא וא"כ דבר שלא נעשה מצותו היא דאינו מועלין בו: עד שתצא לבית הדשן. פי' וקשיא לרב דלרב אין מועלין בו אלא עד שעת הרמה: אימא עד (שתצא) [שתראה] לבית הדשן והיינו שעת הרמה דמאחר תרומת הדשן [אין מועלין באפר] הדשן כל זה חסר מן התוס' שבדפוס: [21] כיון דצריך בגדי כהונה דכתיב ולבש הכהן מדו בד וגו' בקדושתיה: [22] רב אימא עד: [23] ומיצה דמן אלמא אות ה' נמחק: [24] ומיצה לא תיבת דמה נמחק: [25] העוף קאי במקום: [26] כולה וינטל אות ת' נמחק: [27] הכשר. גליון כיון דשריפה קיימי לא נעשית מצותן עד שיותך הבשר. הר"א ז"ל: [28] להכשיר ליפסל לבטול אות ת' נ' נמחק: [29] שלשה. גליון כתב הר"א ז"ל אם יש ספרים שכתוב בלינה קסבר לאחר זמן אכילתו נפסלים בלינה: [30] בלינה. גליון ובספרים שכתוב בהן קסברי אם [לן] לאחר זמן נפסלין. הר"א ז"ל: [31] לעשרה לאחד עשר: וליסדר. לסדרן על:

---

[32] ד מ"י פ"א מהלכות פסה"מ הל' ח מ"ז: [33] ב מ"י ס פ"ג מהלכות ה: י ג מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג: [34] ד מ"י פ"ו מהלכות אבות הטומאה הל' ג ופ"ב מהלכות טומאת אוכלין הלכה ז: [35] ה מ"י פ"א מהל' פסה"מ הלכה ו: [36] ו מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה ד: [37] ז מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה ד: [38] ח מ"י ס הלכה ה: [39] ט מ"י פ"ו מהלכות אבות הטומאה הל' ג ופ"ב מהלכות טומאת אוכלין הלכה ז: [40] י מ"י פ"ט מהלכות פסה"מ הל' ג ופ"ז: [41] יח כ מ"י ס פ"ח הלכה ז: [42] יט ל מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה ד: [43] כ מ מ"י ס הלכה ג: [44] כא נ ס מ"י ס הל' ג והלכה ד: [45] כב ע פ מ"י ס הלכה ו: [46] כג צ מ"י ס הלכה ח: [47] כד ק מ"י פ"א מהל' אבות הטומאה הלכה יג: [48] כה ר מ"י פ"ג מהל' פסה"מ הלכה ח: [49] כו ש מ"י ס פ"ז הלכה ח: [50] כז ת א מ"י פ"ג מהל' מעילה הלכה ח: [51] כח ב מ"י פ"א מהל' אבות הטומאה ה